

چرا بعضی پیرها بی عاطفه می شوند؟

نتایج مطالعات دانشمندان نشان داد افراد مسن غیرافسرده‌ای که بی عاطفه هستند، احتمالاً از مغز کوچکتری نسبت به اشخاص با عاطفه مسن برخوردارند.

به گزارش سرویس پژوهشی خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) به گفته لنور جی لاونر، از موسسه ملی سلامت آمریکا و عضو «آکادمی نورولوژی» این کشور، درست همان طور که نشانه‌های از دست دادن حافظه می‌تواند نشان‌دهنده تغییرات مرتبط با بیماری مغزی باشد، بی‌عاطفگی نیز شاید حکایت تغییرات پنهان را روایت کند.

نشانه‌های بی‌عاطفگی در میان افراد مسنی که مبتلا به زوال عقل نیستند، رایج است و مطالعات جدید می‌تواند توجه دانشمندان را به این موضوع جلب کند.

تیم لاونر در این تحقیق از حجم مغز به عنوان معیار پیری افزایش یافته این عضو از بدن استفاده کرد. از دست دادن حجم مغز طی پیرشدن، نرمال است اما در این مطالعه میزان از دست رفتن حجم بیشتری از مغز می‌توانست نشان‌دهنده بیماری مغزی باشد.

در این پژوهش، از 4354 فرد بدون اختلال شناختی و دارای سن متوسط 76 سال، اسکن‌های ام آر آی گرفته شد. همچنین از آن‌ها سوالاتی پرسیده شد که علائم بی‌عاطفگی را ارزیابی می‌کرد؛ این علائم شامل کمبود علاقه، کمبود عاطفه، افت فعالیت‌ها و علائق، ترجیح دادن به ماندن در خانه و کمبود انرژی است.

نتایج نشان می‌دهد افرادی که دارای دو یا تعداد بیشتری از علائم بی‌عاطفگی بودند، حجم ماده خاکستری شان 1.4 درصد و حجم ماده سفید مغزشان نیز در مقایسه با اشخاصی که کمتر از دو نشانه داشتند، 1.6 درصد کمتر بود. ماده خاکستری جایی است که یادگیری رخ می‌دهد و خاطرات در مغز ذخیره می‌شود. ماده سفید نیز به عنوان کابل‌های ارتباطی عمل می‌کند که بخش‌های مختلف مغز را به یکدیگر مرتبط می‌کند.

در صورت تأیید این یافته‌ها، شناسایی زود هنگام افراد دارای بی‌عاطفگی می‌تواند شیوه‌ای برای هدف‌گیری گروه‌های در معرض خطر باشد.

چرا بعضی پیرها بی عاطفه می شوند؟

نوشته شده توسط مد ر کل
دوشنبه، 1 ارد بهشت 1393، 12:59 -

جزئیات این مطالعه در مجله Neurology® منتشر شده است.